

РЕШЕНИЕ

№ 6013

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 11.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5497** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалбата на Е. Й. Ш. против писмо изх. № 1754/31.05.2011 г. на заместник-ректора по СДО и УБК на Медицинския университет - С.. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради неспазване на установената форма, съществено нарушение на процесуалния правила и на материалния закон. Обосновават се съображения за неприложимост на цитирания в писмото на заместник-министъра на здравеопазването § 7, ал. 1 и ал. 2 от Наредба №31/28.06.2001 г. за следдипломно обучение в системата на здравеопазването. Твърди се, че обективирания в оспореното писмо отказ противоречи на Наредбата за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри /обн. ДВ бр. 7/25.01.1974 г., отм. с Наредба № 11/06.06.1994 г./, действала към момента на започване на специализацията му през 1987 г. и на действащата към настоящия момент Наредба № 34/29.12.2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването /в сила от 01.01.2007 г./, в които подзаконовите нормативни актове не е определен срок за явяване на държавен изпит. Моли съда да постанови решение, с което да задължи ректора на Медицинския университет – С. да го допусне до държавен изпит. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Ответникът-Заместник-ректора по СДО и УБК на Медицинския университет – С. не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на жалбоподателя и съобрази законосъобразността на оспорения

административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА по следните съображения:

В оспореното в настоящото съдебно производство писмо, издадено от заместник-ректора по СДО и УБК на Медицинския университет – С. имплицитно е обективизирано волеизявление за отказ за допускане на жалбоподателя до държавен изпит за специалност „педиатрия” през декемврийската изпитна сесия на 2011 г.

Според легалната дефиниция на чл. 21, ал. 1 АПК индивидуален административен акт е изричното или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен за това със закон орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации.

Оспореното волеизявление за отказ, макар и не изрично изразено, е волеизявление на административен орган, с което се засягат права и законни интереси на неговия адресат, което го определя като административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК.

С оглед на това, жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт с негативни правни последици в неговата правна сфера. Предвид липсата на доказателства за датата на съобщаване на административния акт на Е. Й. Ш., настоящият съдебен състав приема жалбата за подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Производството пред административния орган е започнало въз основа на постъпило от Е. Й. Ш. заявление от 26.01.2011 г. за допускане до държавен изпит за специалност „педиатрия”. Върху заявлението е поставена резолюция „да” с дата 15.02.2011 г. На 04.05.2011 г. е подадена молба от жалбоподателя за отлагане на изпита, поради заболяване. По повод тази молба е изпратено запитване до заместник-министъра на здравеопазването за допускане на д-р Ш. до изпит през декемврийската сесия на 2011 г. На това запитване /вх. № 21-00-205/10.05.2011 г. на МЗ/ е изпратено писмо до заместник-ректора по СДО и УБК при Медицинския университет - С., в което е посочено, че съгласно § 7, ал. 1 от ПЗР на Наредба № 31/28.06.2001 г. за следдипломно обучение в системата на здравеопазването срокът за явяване на държавен изпит е изтекъл през месец юли 2009 г. Това писмо е изпратено на Е. Ш. в отговор на отправеното от него запитване за допускане до държавен изпит за декемврийската сесия на 2011 г.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съд прави следните правни изводи:

Действащата към момента на издаване на оспорения отказ Наредба № 34/29.12.2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, в чл. 32, ал. 1 посочва, че за допускане до държавен изпит специализантите подават молба до ръководителя на висшето училище или на Военномедицинската академия, към които са записани за обучение. По аргумент от тази разпоредба, компетентен да се произнесе по подадените молби за допускане на държавен изпит е съответният ръководител на висшето училище. В случая, жалбоподателят е записан за обучение в Медицинския университет - С., поради което и компетентен да се произнесе по неговата молба е ректорът на университета. По делото липсват доказателства той да е делегирал тези си правомощия на издателя на оспорения отказ, а именно на заместник- ректора по СДО и УБК. Наличието на изрична заповед за делегиране на правомощията по чл. 32, ал. 1 от Наредба № 34/29.12.2006 г. обаче е без правно значение, предвид липсата на законова

възможност за предоставяне на правомощия по делегация на друго длъжностно лице от Медицинския университет – С..

С оглед на така изложените доводи, настоящият съдебен състав намира, че оспорения отказ е издаден от некомпетентен орган, което обуславя извод за неговата нищожност.

На следващо място, като индивидуален административен акт, отказът следва да съответства на общите изисквания за форма, очертани изрично в нормата на чл. 59 от АПК. В настоящия случай, административният акт, освен че не е наименован, съгласно т. 2 от чл. 59 та АПК, той не съдържа и разпоредителна част, в която да бъдат определени правата или задълженията на неговите адресати. За съдържащия се в него отказ за допускане до държавен изпит се съди само въз основа на приложената по делото административна преписка, в частност отправеното от жалбоподателя искане за отлагане на изпита, поради заболяване. Не на последно място следва да се отбележи, че оспорения административен акт е постановен и при пълна липса на мотиви. Липсва излагане както на фактическите, така и на правните основания за неговото издаване. Дори и да се приеме, че мотивите се съдържат в писмото на заместник-министъра на образованието, спрямо които е налице изрично позоваване, то това не би могло доведе до саниране на порока немотивираност, предвид липсата на фактически основания за постановяване на оспорения отказ. Липсва излагане на конкретните факти и обстоятелства по отношение на Е. Ш., които да дадат основание за прилагане на визираните от заместник-министъра на здравеопазването правни норми.

Така констатираните нарушения на изискванията за форма на административния акт поставят съда в невъзможност да упражни своя контрол за законосъобразност, като извърши проверка за правилно прилагане на материалния закон, съобразно установените в конкретния случай фактически основания и съставлява основание за отмяна на оспорения административен акт като незаконосъобразен.

Не на последно място за пълнота на изложеното следва изрично да се отбележи и неправилното прилагане на материалния закон от страна на заместник-министъра на здравеопазването, обективизирано в писмото, на което изрично се позовава заместник-ректора на Медицинския университет-С.. Това е така, тъй като нормата на § 7, ал. 1 и ал. 2 от Наредба №31/28.06.2001 г. за следдипломно обучение в системата на здравеопазването, освен, че е неприложима в конкретния случай, то същата е и отменена с действащата към момента Наредба № 34/29.12.2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването /в сила от 01.01.2007 г./.

Видно от събраните по доказателства, в частност Книжка на специализанта, Е. Й. Ш. е започнал специализация през 1987 г., когато е в сила Наредбата за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри /обн. ДВ бр. 7/25.01.1974 г., отм. с Наредба № 11/06.06.1994 г./.

В тази наредба не е определен краен срок за явяване на държавен изпит за специализантите. Такъв срок не е определен и в действащата към момента Наредба № 34/29.12.2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването /в сила от 01.01.2007 г./.

Следователно, с отмяната на § 7, ал. 1 и ал. 2 от Наредба №31/28.06.2001 г. за следдипломно обучение в системата на здравеопазването е отменен и срокът за явяване на държавен изпит. Като се е позовал на тази неприложима правна норма, административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

С оглед изложените доводи за отмяна на оспорения отказ на заместник-ректора на Медицинския университет – С., на основание чл. 143, ал. 1 от АПК искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски следва да бъде

уважено.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 - ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА за нищожен отказа на заместник-ректора по СДО и УБК на Медицинския университет-С., обективиран в писмо изх. № 1754/31.05.2011 г., за допускане на Е. Й. Ш. до държавен изпит за придобиване на специалност „педиатрия”.

ИЗПРАЩА административната преписка на ректора на Медицинския университет – С. за произнасяне по молбата на Е. Й. Ш. за допускане до държавен изпит за придобиване на специалност „педиатрия”, съобразно мотивната част на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Медицинския университет - С. да заплати на Е. Й. Ш. с постоянен адрес: [населено място], [улица] разноски по делото в размер на 310 /триста и десет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: